

[Socialministeren.]

arbejde med det centrale udvalg kunne udarbejde en vejledning, som gav kommuner og andre oplysning om, hvad udvalget lægger vægt på ved bedømmelsen af, om der kan tilkendes førtidspension.

Der er jo netop nu udsendt en beretning fra landbokommissionens udvalg vedrørende førtidspensionering. Denne beretning anbefaler ikke førtidspensionering som middel specielt for at klare landbrugets strukturproblemer; der henvises til, at lignende problemer foreligger inden for andre erhverv, hvor der foregår en strukturændring. Det foreslås derefter, at socialreformkommissionen overvejer spørgsmålet om en eventuelt udvidet mulighed for førtidspensionering af mennesker, som under de hastige ændringer i samfundsforholdene tvinges ud af erhverv, og at dette skulle gælde i tilfælde, hvor omskoling og erhvervsskifte ikke er en realistisk løsning. Denne udvalgsberetning er foreløbig afgivet til landbokommissionen.

Med hensyn til det fjerde punkt, forslaget om en gradvis forhøjelse af folkepensionen over 8 år, må jeg også her henvise til mine tidligere bemærkninger. Regeringen er, som det også blev nævnt i statsministerens åbningstale, indstillet på, at der sker en forhøjelse af pensionerne med ensartede beløb i løbet af 1970'erne. Jeg vil gerne gentage med hensyn til niveauet for en forhøjelse, at jeg for så vidt kan gå ind for 60 pct. af den typiske indtægt, men størrelsen af den forhøjelse, der ud fra denne forudsætning bliver tale om, må jo bero på det niveau, pensionerne har på det tidspunkt, forhøjelserne skal gennemføres. Og her må vi tage i betragtning også de gældende nedslagsregler og bestemmelserne om persontilskud til pensionister, regler, som teknisk set er uforenelige med kildeskatten, og som pensionisterne derfor, når kildeskatten indføres, må have kompensation for, når de ophæves i forbindelse med kildeskattens indførelse.

Jeg må i denne forbindelse pege på, at relationen mellem niveauet for dagpenge og pensioner må indgå i overvejelserne, et spørgsmål, der også vil blive behandlet i socialreformkommissionen. Jeg finder derfor ikke, at tidspunktet er inde til fastlæggelse af tempoet for udbygningen eller det endelige niveau. Der er også andre spørgsmål,

der trænger til afklaring, men som det også tidligere er sagt, vil der komme forslag fra regeringen om en udbygning.

Punkt 5 i det socialdemokratiske forslag drejer sig om erstatning for indtægtstab under sygdom, arbejdsløshed og ulykkestilfælde. Jeg skal ikke komme ind på det nu, da vi senere skal drøfte det i forbindelse med forslaget til folketingsbeslutning.

Om de spørgsmål, der er rejst under forespørgslen punkt 6, vil jeg gerne fremhæve, at der gennem statsstøtten til boligbyggeriet og gennem boligsikringsordningen gøres en meget betydelig offentlig indsats, og at reglerne netop er udformet med henblik på at yde mest hjælp, hvor behovet er størst. Jeg vil også i denne forbindelse nævne den stærke vækst i plejehjemsbyggeriet, som jo er af stor betydning for pensionistgruppen. I 1967-68 er der således godkendt ca. 1.500 plejehjemspladser, medens antallet i den forløbne del af 1968-69 er vokset til ca. 2.900 pladser. Der er altså på ingen måde tale om, at der her er det, som hr. Bundvad kaldte en socialpolitisk pause.

Spørgsmålet, der rejses om kollegieværelser, var vi jo inde på her i tinget forleden dag, og jeg må henvise til denne debat. Jeg kan føje til, at vi eventuelt også nærmere kan overveje forslag, som fra det almennyttige byggeris side er fremsat om at indpasse et antal kollegieværelser og kollegielejligheder i det almennyttige byggeri hvert år.

Med hensyn til spørgsmålet om udvidelse af årsrammen for almennyttigt byggeri vil jeg tro, at det er betydelig lettere at fremsætte et sådant forslag end uden videre at få det gennemført. Bl. a. er der meget væsentlige finansieringsproblemer at tage stilling til, ligesom der også må tages hensyn til byggeaktiviteten og det private byggeris muligheder for at hævde sig i konkurrencen. Men jeg vil gerne fremhæve, at regeringen i forbindelse med forslaget om en ændring af saneringslovgivningen har foreslået årsrammen forøget med 1.000 til 13.000 boliger, hvortil kommer den foran omtalte forøgelse af det rentesikrede plejehjemsbyggeri.

Endvidere vil jeg om det næste spørgsmål, der rejses, om en eventuel regulering af boligsikringsordningen, sige, at det er ikke regeringens hensigt, at denne ordning skal udvandes af prisstigninger, men netop i det